

మాయదారి రోగం

- కె.ఎస్.ఎల్. రాజు

“మీ కెంతమంది పిల్లలు?”
 “ఇద్దరు”
 “ఆపరేషన్ చెయ్యించుకున్నారా?”
 “ఆ...”
 “ఒకవేళ మళ్ళీ ఎప్పుడైనా ‘రికేనలైజేషన్’ లాంటిది చేయించుకుని తిరిగి పిల్లల్ని కనే అవకాశం ఉందా?”
 “లేదు”
 “మీ పిల్లలు మంచివాళ్ళేనా?”

“అంటే”
 “తోకలేని కోతుల్లా నానా చంఢాలపు పనులు చేసే తుంటరి వెధవలా, లేక బుద్ధిమంతులేనా అని”
 “బుద్ధిమంతులే...”
 “బళ్ళోంచి స్నేహితుల్ని గత్రా ఇంటికి తీస్కొచ్చి క్రికెట్టూ గట్టా ఆడుతుంటారా?”
 “అడరు...”
 “అన్నట్టు ఇద్దరూ మగపిల్లలేనా?”
 “కాదు... ఒక మగ, ఒక ఆడ...”
 “కాదు... ఒక మగ, ఒక ఆడ...”

“వాళ్లలో వాళ్లు తన్నుకుంటూ పెద్ద పెద్దగా కేకలేస్తూ చంఢాలంగా ప్రవర్తిస్తుంటారు?”

“లేదు.”

“ఇక మీ ఆవిడ సంగతి చెప్పండి. ఆవిడ నోరు మంచిదేనా?”

“అంటే?”

“ఐ మీన్ సూర్యకాంతంలాగ పరమగయ్యాళి తనంతో పెంకు లెగిరిపోయేలా కేకలేస్తుంటుందా?”

“వెయ్యరు, ఆవిడదంతా అంజలీదేవి బైపు...”

“నీళ్ల కుళాయి దగ్గర కూడా పోట్లాడదా?”

“పోట్లాడదు...”

“పప్పు ఉప్పుల కోసం ఇరుగుపొరుగుల దగ్గరికి చేబదుళ్లకెళ్లే అలవాటుందా?”

“లేదు... అసలు అలాంటి అవసరం నేనెప్పుడూ రానివ్వను. ఫస్టు తారీఖునాడు వెలకు సరిపడే సామాన్లు ఒక్కసారే తెచ్చి ఇంట్లో పడేస్తాను...”

“మీకు ఫస్ట్ తారీఖునాడు రంచనుగా జీతమొస్తుందా?”

“ఆ వస్తుంది.”

“ఒకవేళ ఫస్టుతారీఖు ఆదివారం గానీ, హాలిడే గానీ అయితే?”

“జీతం ఒకరోజు ముందుగానే ఇచ్చేస్తారు, ఐ మీన్ థర్టీయెత్తన గానీ థర్టీ ఫస్టున గానీ...”

“ఒకవేళ లీపు సంవత్సరంలో ఫస్ట్తారీఖు ఆదివారం నాడొస్తే?”

“బ్యెండిఎయిత్తన ఇస్తారు...”

“వెరిగుడ్... అన్నట్టు మీకు తాగుడు అలవాటుందా?”

“లేదు...”

“పోనీ మీ ఇంటికొచ్చే బంధువుల్లో గానీ స్నేహితుల్లో గానీ ఎవరైనా తాగుతారా?”

“లేదు. నాకు తాగుడంటే చచ్చేంత అసహ్యం. తాగుబోతు లెవర్నీ నా దగ్గరి కూడా రానివ్వను...”

“గుడ్... మీకు సిగరెట్లు కాలే అలవాటుందా?”

“అదీ లేదు...”

“పోనీ చుట్టూ బీడీ వగైరా...?!”

“ఊహా... పోగంటే కూడా నాకు చచ్చేంత అసహ్యమే.”

“పోనీ జర్నాపాన్లూ గట్రా నమిలి ఎక్కడ పడితే అక్కడ అసహ్యంగా ఊసే అలవాటుందా?”

“లేదు. కనీసం వక్కపొడి కూడా అంటుకోను...”

“గుడ్... అన్నట్టు మీరు వెజిటేరియన్లూ నాన్ వెజిటేరియన్లూ?”

“ఎన్వీసే.”

“అయితే ప్రతిరోజూ చేపలూ, కోళ్లూ ఇంటికి

మీ వారు పనిచేసే ఆఫీసులోని బైపిస్టు మీద అనవసరమైన అనుమానాలెందుకూ? అడిగింది జ్యోతి వాణిని ఆ...ఎంలేదు... ఒకప్పుడు నేనూ అక్కడ పనిచేసిన దానే.

తెచ్చుకుని బావి చుట్టూ నానాగత్తరా చేస్తుంటారన్నమాట?!”

“చెయ్యం, అసలు ప్రతిరోజూ మేం ఎన్నీ ఏం తినం. కేవలం సండేస్ మాత్రమే? అదైనా డ్రెస్ట్ చికెనా? డ్రెస్ట్ ఫిష్టో తెచ్చుకుంటామే తప్ప... బ్రతికున్నవాటిని తెచ్చి ఇల్లంతా ఖరాబు చెయ్యం...”

“అయితే ఫర్వాలేదు... అన్నట్టు మీరు వారానికి ఎన్నిసార్లు స్నానం చేస్తారు?”

“వారానికి ఇన్నిసార్లని కాదు... ప్రతిరోజూ చేస్తాం రెండు పూటలా...”

“అలాగైతే ఇది కొంచెం ఆలోచించాల్సిన విషయమే... పోతే ఇంకో ప్రశ్న. మీరు వారానికి ఎన్నిసార్లు బట్టలుతుకుతారు?”

“బట్టలు కూడా ప్రతిరోజూ ఉతుకుతాం...”

“అయితే ఇది కూడా ఆలోచించాల్సిన విషయమే... అన్నట్టు మీ ఇంట్లో పక్క, పిల్లలాంటి పెంపుడు జంతువులేమైనా ఉన్నాయా?”

“జాలీ అని ఒక కుక్కపిల్లందంతే! బొచ్చుకుక్కపిల్ల. చాలాముద్దుగా ఉంటుంది...”

“అది ఎవర్ని పడితే వాళ్లని కరుస్తుందా? పగలూ రాత్రీ అన్న తేడా లేకుండా అసహ్యంగా మొరుగుతుందా?”

“లేదు, అది ఎవర్ని కరవదు, ఎప్పుడో గానీ అసహ్యంగా మొరగదు...”

“మొత్తానికైతే అసహ్యంగానే మొరుగుతుందన్నమాట! దాన్ని గొలుసుతో కట్టేస్తారు? ఉచ్చలూ గట్రా పోసి నానా కంపూ చేస్తుందా?”

“కట్టం. ప్రీగానే వదిలేస్తాం. ఉచ్చలూ గట్రా పోస్తుంది గానీ కంపు కంపు మాత్రం చెయ్యదు. చాలా పద్ధతిగల కుక్క చిన్నప్పట్నుంచీ చాలా డిసిప్లినీగా పెంచాం...”

“మీరు రోజూ ఎన్నిలీటర్లపాలు వాడతారు?”

“ఒకటిన్నర...”

“ఆవుపాలా, గేదెపాలా?”

“ప్యాకెట్టుపాలు...”

“అంటే గేదెపాలు అన్నమాట! ఆవుపాలు వాడానికి మీకేవన్నా అభ్యంతరమా? ఎందుకంటే మాకు రెండు అవులున్నాయి...”

“ఆవుపాలు ఇంతవరకూ వాళ్లేదు... తప్పదూ అంటే ప్రయత్నిస్తాం మరి!”

“ప్రయత్నించడం కాదు. వాడి తీరాలి. ఆవుపాలు, గేదెపాలకన్నా చాలా శ్రేష్టమైనవి. అన్నట్టు మీ ఇంట్లో టీవీ, టేప్ రికార్డరూ ఉన్నాయా?”

“ఈ రోజుల్లో అవి లేనివాళ్లెవరుంటారు? ఐ మీన్ మనలాంటి మధ్యతరగతి వాళ్లలో...”

“మనలాంటి అని నన్ను కలపకు.”

“పోనీ మాలాంటి...”

“గుడ్!... అలా అన్నారు బాగుంది! అన్నట్టు మీ టీవీనీ, టేప్ రికార్డర్నీ చెవులు గింగురైత్తిపోయేలా పెద్ద సౌండ్తో పెట్టి ఇరుగుపొరుగు వాళ్లకి భయంకరమైన ఇబ్బంది కలిగిస్తారా?”

“అలా ఏం చెయ్యం. మా ఇంట్లో ఎవ్వరికీ చెవుడు లేదు. మినిమం వాల్యూమ్లోనే పెట్టుకుంటాం.”

“మీ ఇంట్లో ఫ్రీజు, గీజరూ, ఐరన్ బాక్సు వగైరా వగైరా సామాన్లన్నీ ఉన్నాయా?”

“ఉన్నాయి.”

“అయితే కరెంట్ చాలా ఎక్కువ కాలుస్తారన్నమాట! నో ప్రాబ్లెం. సెపరేట్ మీటర్ గా! అన్నట్టు మీ రెప్పుడైనా మీ భార్యని కిరసనాయిలు పోసి కాలిచంపడానికి ప్రయత్నించారా?”

“లేదు.”

“పోనీ ఇకముందు ప్రయత్నించే ఉద్దేశమేమైనా ఉందా?”

“లేదు గాక లేదు. నా భార్యంటే నాకు చాలా ఇష్టం.”

“అంటే మీరెప్పుడూ కీచులాడుకోరా? ‘నేరక పోయి మిమ్మల్ని చేసుకున్నా’ అని ఆవిడా, ‘నా ఖర్చుకాలి నిన్ను కట్టుకున్నా’ అని మీరూ ఒకర్నొకరు సూటిపోటీ మాటలనుకుని తన్నుకు చావడాలూ గట్రా చెయ్యారా?”

“చెయ్యం. మాది చాలా అన్యోన్య దాంపత్యం.”

“మీ పన్ను మీరే చేసుకుంటారా— లేక పనిమనిషిని పెట్టుకుంటారా?”

“పనిమనిషిని పెట్టుకుంటాం.”
 “పనిమనిషితో అక్రమ సంబంధం కూడా పెట్టుకుంటారా?”
 “పెట్టుకోను. అయినా అలాంటి ప్రమాద మేమీ కలక్కండా మా ఆవిడ ఏరికోరి ముసలి పనిమనిషిని పెడుతూ ఉంటుంది ఎప్పుడూ.”
 “అంటే మీ ఆవిడకి మీ క్యారెక్టర్ మీద నమ్మకం లేదన్నమాట!”
 “అలాగనేం కాదు. జస్ట్ ముందు జాగ్రత్తకోసం. అంతే!”
 “ముందు చూపుండటం మంచిదేలే! అన్నట్టు మీ ఇంటికి చుట్టాలు తరచుగా వస్తుంటారా?”
 “ఎప్పుడోగాని రారు.”
 “ఒకవేళ వస్తే ఎన్ని రోజులు ఉంటారు?”
 “మూణ్ణాలుగు రోజులే!”
 “ఒకవేళ అంతకన్నా ఎక్కువ రోజులుంటే?”
 “ఉండరు.”
 “ఎందుకని?”
 “నాలుగో రోజునుంచి మా ఆవిడ కూరల్లో ఉప్పు కారం ఎక్కువ వేయడం ప్రారంభిస్తుంది.”
 “వేరీగుడ్! చాలా తెలివైన ఇల్లాలు. అన్నట్టు మీ ఆవిడకి పాతబట్టలు వేసి స్టీలుగిన్నెలు కొనే అలవాటుందా?”
 “ఉంది.”

“మీ బట్టలే వేస్తుందా? లేక ఇరుగుపొరుగు వాళ్లు దండెంమీద ఆరేసిన బట్టలు కూడా వేసేస్తూ ఉంటుందా?”
 “అలా ఎందుకు వేస్తుంది? మా ఆవిడకి దొంగబుద్ధి లేదు. అసలు దొంగతనం అనేది మా ఇంటా వంటా లేనేలేదు.”
 “సందర్భం వచ్చింది కాబట్టి అడుగుతున్నాను. మీ తరపు వాళ్లుగానీ, ఆవిడ తరపు వాళ్లుగాని ఎప్పుడైనా హత్యలూ గత్రా చేసి జైళ్లకు గత్రా వెళ్లారా?”
 “లేదు. మా ఇద్దరో ఏ ఒక్కరికీ నేరచరిత్ర కలిగిన బంధువులుగానీ, స్నేహితులుగానీ లేరు.”
 “మరో పాయింట్. మీ ఇంట్లోగానీ, మీ బంధువర్గంలో ఎవరికైనా గానీ కుప్పు, క్షయలాంటి అంటువ్యాధులేమైనా ఉన్నాయా?”
 “లేవు.”
 “ఒకవేళ ఉత్తరోత్తరా మీలో ఎవరికైనా అలాంటి అంటువ్యాధులొస్తే?”
 “రారు.”
 “రాపని గ్యారంటీ ఏముంది? మనుషులన్నాక ఎప్పుడైనా సరే ఎవరికైనా సరే ఎలాంటి రోగమైనా సరే రావచ్చు. కాబట్టి మీలో ఎవరికైనా సరే అలాంటి మాయదారి రోగాలొస్తే— ఆ దిక్కుమాలిన జబ్బుల్ని మా అందరికీ అంటిస్తూ ఇక్కడే ఉంటామంటే కుదర్తు. తక్షణం ఇల్లు ఖాళీ

చేసేయాల్సి ఉంటుంది. అందుకు సమ్మతమేనా?”
 “సమ్మతమే!” అని అన్నేడు సోమేశ్వరరావు.
 “చంపుతా మరొక్క మాటగాని మాట్లాడావంటే!” అన్నాడు ఉగ్రనరసింహావతారంలా ఊగిపోతూ.
 “యూ ఆర్ ఎక్స్పీడింగ్ యువర్ లిమిట్స్. అద్దె ఇంటికోసం వచ్చిన వాడివి అంత రోషమైతే ఎలా గోయ్?” అంటూ స్తంభానిక్కట్టిన టూలెట్ బోర్డుని కావలించుకున్నాడు హయగ్రీవాచారి. “నీకు నా ఇల్లు చచ్చినా అద్దెకివ్వను పో” అన్నట్టుగా.
 “గో టు హెల్ విత్ యువర్ బ్లడ్ అద్దె ఇల్లు అంత అవసరమైతే చెట్టుకిందైనా ఉంటాగానీ, చండాలపు ఇల్లు నాకేం అవసరంలేదు.”
 సోమేశ్వరరావు అలా అనేసి నిసవిసా వెళ్లిపోతుంటే అతనికేసి జాలిగా చూశాడు హయగ్రీవాచారి.
 ఇల్లు అద్దెకు ఇచ్చేటప్పుడు అమాత్రం మంచీ చెడ్డా అడిగి తెలుసుకోరా? మాయదారిరోగం కాకపోతే. దానికింత కోపమెందుకు? బొత్తిగా ఇంగితం లేని మనిషి!! ఎలా బ్రతుకుతాడో ఏమో!! అనుకున్నాడు బాధగా.
 అలా అనుకుంటుంటే అతని హృదయం కరిగి నీరై కాళ్లమీద పడిపోయింది. *

కొత్తదనానికి ఆహ్వానం

కొత్తతరానికి, కొత్తదనానికి 'ఆంధ్రప్రభ' ఆహ్వానం పలుకుతోంది. భిన్నమైన అంశంతో రాసిన కథలు, వ్యాసాలకు స్వాగతం. మీ రచనలు అనుకరణలు కానీ అనుసరణలు కానీ కాకూడదు. రచన మీ సొంతమనే హామీ పత్రం కథతో / వ్యాసంతో జతచేయాలి. ఇంతకుముందే అచ్చయిన కథను కానీ వ్యాసాన్ని కానీ పంపకూడదు. అలాగే ఇతర భాషల్లో రచనల అనువాదాలు పంపకూడదు. మీ కథలను / వ్యాసాలను పరిశీలించి అర్హమైనవి అని నిర్ధారించుకుంటే వీలువెంబడి ప్రచురిస్తాం.

మీ రచనలు పంపవలసిన విరునామా:

ఎడిటర్, ఆంధ్రప్రభ
 ఎక్స్ప్రెస్ సెంటర్, వాల్మీకినగర్,
 లోయర్ టూంక్బండ్ రోడ్, దోమలగూడా,
 హైదరాబాద్ - 500029

□ మీ రచనలపై ఎలాంటి ఉత్తరప్రతులకు అవకాశం లేదు. మీ రచనలు ప్రచురించని పక్షంలో మీకు తిరిగి వంపాలంటే పోస్టాజ్ స్టాంపులు అంటించిన రిపై కవరు జత చేయవలసి ఉంటుంది.
 □ రచనలు అచ్చులో రెండు, మూడు సెటిలకు మించకూడదు. □ మీ రచనలపై 'ఆదివారం అనుబంధం కోసం' అని స్పష్టంగా రాయండి.